Intitulé : Landsverordening op stichtingen

Citeertitel: Landsverordening op stichtingen

Vindplaats : AB 1999 no. GT 3

Wijzigingen: AB 2009 no. 75; AB 2012 no. 54; (inwtr. AB 2013 no. 15)

Artikel 1

1. Een stichting is een door een rechtshandeling in het leven geroepen rechtspersoon, die geen leden kent en beoogt met behulp van een daartoe bestemd vermogen een bepaald doel te verwezenlijken.
2. Indien de statuten een of meer personen de bevoegdheid geven in de vervulling van ledige plaatsen in organen van de stichting te voorzien, wordt zij niet uit dien hoofde aangemerkt leden te kennen.
3. Het doel van de stichting mag niet inhouden het doen van uitkeringen aan oprichters of aan hen die deel uitmaken van haar organen, noch ook aan anderen, tenzij, wat deze laatsten betreft, de uitkeringen een ideële of sociale strekking hebben.

Artikel 1a

1. De deelnemers aan een pensioenfonds worden voor de toepassing van artikel 1 niet beschouwd als leden van een stichting die als een zodanig fonds werkzaam is.
2. Voor de toepassing van artikel 1, derde lid, gelden als uitkeringen aan oprichters van zulk een stichting of aan hen die deel uitmaken van haar organen, niet de uitkeringen die voortvloeien uit een recht op pensioen.

Artikel 2

1. De stichting, strijdig met de openbare orde, is verboden en als zodanig nietig. Tegen derden die daarvan onkundig waren, kan geen beroep op het verboden karakter worden gedaan.
2. Als strijdig met de openbare orde wordt aangemerkt de stichting die ten doel heeft:
a. ongehoorzaamheid aan of overtreding van wettelijke bepalingen;
b. aanranding of bederf der goeden zeden;
c. stoornis in de uitoefening van rechten, van wie het ook zij.

Artikel 3

1. Een stichting moet onder de levenden worden opgericht bij notariële akte en na dode bij openbare uiterste wil; bij een andere uiterste wil opgericht, wordt de beschikking aangemerkt als een aan de erfgenaam opgelegde last om de stichting in het leven te roepen. Indien bij uiterste wil een last is opgelegd om een stichting in het leven te roepen, heeft het openbaar ministerie een vordering tot nakoming van de last tegen de erfgenaam.
2. De akte waarbij een stichting wordt opgericht, moet haar statuten bevatten, benevens een aanwijzing van de goederen die tot haar kapitaal worden bestemd.
3. De statuten moeten inhouden:
a. de naam der stichting met het woord stichting als deel van de naam;

b. het doel der stichting;
c. de wijze van benoeming der bestuurders.

4. Wanneer aan de vereisten, in het eerste tot en met het derde lid van dit artikel gesteld, is voldaan, is een stichting in het leven geroepen.

5. Mocht een stichting leden kennen, mocht haar vermogen ten enenmale onvoldoende zijn voor de verwezenlijking van haar doel en de mogelijkheid dat een voldoende vermogen door bijdragen of op andere wijze in afzienbare tijd zal worden verkregen, in hoge mate onwaarschijnlijk zijn of mocht zij een met artikel 1, derde lid, strijdig doel hebben, dan blijft zij desniettemin als stichting bestaan, totdat zij door een rechterlijke uitspraak of uit anderen hoofde is ontbonden.

Artikel 4

De stichting is gevestigd in Aruba.

Artikel 5

Een stichting verkrijgt de goederen die bij de oprichtingsakte voor het doel van de stichting zijn bestemd:
- wanneer de stichting bij akte onder de levenden is opgericht door levering;
- wanneer de stichting bij een openbare uiterste wil is opgericht en de erflater zijn gehele vermogen of een evenredig deel daarvan aan de stichting heeft vermaakt, door het enkele feit van het overlijden van de erflater;
- wanneer de stichting bij een openbare uiterste wil is opgericht en de erflater bepaalde zaken uit zijn vermogen of slechts naar de soort bepaalde zaken tot kapitaal heeft bestemd, door levering.

Artikel 6

1. Behoudens het in de artikelen 9, 17 en 18 bepaalde kunnen de statuten van de stichting slechts worden gewijzigd, indien zij zelf daartoe de mogelijkheid openen.

2. De wijziging moet bij notariële akte tot stand komen.

Artikel 7

1. De bestuurders zijn verplicht de stichting, benevens zoveel mogelijk de naam, de voornamen en de woonplaats of laatste woonplaats van de oprichter of de oprichters en de naam, de voornamen en de woonplaats van de bestuurders te doen inschrijven in een openbaar register, gehouden door de Kamer van Koophandel en Nijverheid, en een authentiek afschrift dan wel een authentiek uittreksel van de akte van oprichting, bevattende de statuten, ten kantore van dat register neer te leggen. Gelijke inschrijving en nederlegging moeten in geval van wijziging in de persoon van de bestuurders of in de bepalingen van de statuten geschieden.

2. Zolang de eerste inschrijving en deponering niet zijn geschied, zijn, naast de stichting, de bestuurders hoofdelijk voor hun handelingen, ten name van de stichting verricht, aansprakelijk. Latere veranderingen in de personen van de bestuurders of in de bepalingen van de statuten kunnen, wanneer zij niet ingeschreven of gedeponeerd zijn, niet aan derden die daarvan onkundig zijn gebleven, worden tegengeworpen.

3. Een ieder te wiens aanzien hetgeen in het register is ingeschreven, onvolledig of onjuist is, en het openbaar ministerie kunnen zich wenden tot de rechter in eerste aanleg met het verzoek dan wel de vordering, al naar de omstandigheden, doorhaling, aanvulling of wijziging van het ingeschrevene te gelasten.

4. Alles wat verder betreft het register, het opbergen en bewaren van de gedeponeerde statuten, het ter inzake geven en het geven van afschriften of uittreksels, alsmede de voor een en ander te berekenen kosten, wordt nader bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, geregeld.

Artikel 8

Het bestuur is, voor zover daaromtrent bij de statuten niet anders is bepaald, gerechtigd, om in naam van de stichting te handelen en in rechte op te treden.

Artikel 9

1. Indien ongewijzigde handhaving van de statuten zou leiden tot gevolgen die bij de oprichting redelijkerwijze niet kunnen zijn gewild, en de statuten de mogelijkheid van wijziging niet voorzien of zij die tot wijziging de bevoegdheid hebben, zulks nalaten, kan de rechter in eerste aanleg op verzoek van een oprichter of van het bestuur of op vordering van het openbaar ministerie de statuten wijzigen.

2. De rechter wijkt daarbij zo min mogelijk van de bestaande statuten af en kan geen wijziging brengen in het doel of de doelomschrijving, voor zover de statuten deze wijziging hebben uitgesloten. Met inachtneming van het vorenstaande is de rechter bevoegd, zo nodig, de statuten op andere wijze te wijzigen, dan is verzocht of gevorderd.

Artikel 10

Indien een wijziging van de statuten ten gevolge heeft dat de stichting op een grond als vermeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel a, b of c, kan worden ontbonden, verklaart de rechter in eerste aanleg op verzoek van iedere belanghebbende of op vordering van het openbaar ministerie de wijziging nietig. De rechterlijke beschikking is voor en tegen een ieder van kracht.

Artikel 11

1. Het openbaar ministerie is bij ernstig twijfel, of de wet of de statuten te goeder trouw worden nageleefd dan wel het beheer naar behoren wordt gevoerd, bevoegd aan het bestuur inlichtingen te verzoeken.

2. Bij niet of niet behoorlijke voldoening aan het verzoek kan de rechter in eerste aanleg, desgevorderd, bevelen dat aan het openbaar ministerie raadpleging van boeken, bescheiden en andere gegevensdragers van de stichting wordt gegeven en de waarden der stichting worden getoond.

Artikel 12

1. Een bestuur die:

a. iets doet of nalaat in strijd met de bepalingen van de wet of van de statuten, dan wel zich schuldig maakt aan wanbeheer, of

b. niet of niet behoorlijk voldoet aan een door de rechter ingevolge artikel 11 gegeven bevel,

kan door de rechter in eerste aanleg worden ontslagen. Dit kan geschieden op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van iedere belanghebbende.

Artikel 13

Telkens wanneer het door de statuten voorgeschreven bestuur geheel of gedeeltelijk ontbreekt en daarin niet overeenkomstig de statuten wordt voorzien, kan de rechter in eerste aanleg op verzoek van iedere belanghebbende of op vordering van het openbaar ministerie in de vervulling van de ledige plaats voorzien. De rechter neemt daarbij zoveel mogelijk de statuten in acht.

Artikel 14

1. Een stichting wordt ontbonden:

a. in de gevallen, in de statuten bepaald;
b. door insolventie, nadat de stichting in staat van faillissement is verklaard;
c. door een rechterlijke beschikking overeenkomstig artikel 15.

2. De rechter in eerste aanleg verklaart op verzoek van het bestuur of van iedere belanghebbende of op vordering van het openbaar ministerie dat een stichting overeenkomstig het in het eerste lid, onderdeel a, bepaalde is ontbonden. De rechterlijke beschikking is voor en tegen een ieder van kracht.

Artikel 15

1. Een stichting wordt door een beschikking van de rechter in eerste aanleg ontbonden:

a. indien de stichting een met artikel 1, derde lid, strijdig doel heeft;
b. indien de stichting leden kent;
c. indien het vermogen van de stichting ten enenmale onvoldoende is voor de verwezenlijking van haar doel en de mogelijkheid dat een voldoend vermogen door bijdragen of op andere wijze in afzienbare tijd zal worden verkregen, in hoge mate onwaarschijnlijk is;
d. indien het doel van de stichting is bereikt of niet meer kan worden bereikt.

2. De beschikking wordt gegeven op verzoek van iedere belanghebbende of op vordering van het openbaar ministerie dan wel ambtshalve tegelijk met de afwijzing van een verzoek of vordering als bedoeld in artikel 9.

3. Een krachtens dit artikel gegeven rechterlijke beschikking is voor en tegen een ieder van kracht.

Artikel 16

1. Een stichting blijft na haar ontbinding voortbestaan, voor zover dit tot vereffening van haar goederen nodig is.

2. Bij een besluit waarbij een stichting wordt ontbonden, kunnen tevens vereffenaars worden aangewezen. Zijn noch bij een zodanig besluit, noch door de statuten der stichting vereffenaars aangewezen, dan treedt het bestuur der stichting als zodanig op. Wordt door een rechterlijke beschikking een stichting ontbonden, dan worden bij deze beschikking tevens de vereffenaars aangewezen. In geval van een insol-

ventie, nadat de stichting in staat van faillissement is verklaard, geschiedt de vereffening door de curator.

3. Voor zover in deze landsverordening niet anders is bepaald, geschiedt de vereffening op overeenkomstige wijze, als voor de vereffening van onbeheerde nalatenschappen is voorgeschreven.

4. Een na de vereffening overblijvend batig saldo wordt besteed, zoals de statuten aangeven. Zwijgen de statuten dienaangaande, dan vervalt het batig saldo aan het Land, dat het zoveel mogelijk overeenkomstig het doel van de stichting besteedt.

Artikel 17

Wijziging van de statuten door de rechter overeenkomstig artikel 9 is ook toegelaten om ontbinding van de stichting op een grond als vermeld in artikel 15, eerste lid, onderdelen a, b of c, te voorkomen.

Artikel 18

De rechter kan in een geding waarin ontbinding van een stichting op een grond als vermeld in artikel 15, eerste lid, onderdelen a, b of c, verzocht of gevorderd wordt, in plaats van de stichting te ontbinden de statuten wijzigen dan wel de statutenwijziging waardoor de grond tot ontbinding is ontstaan, nietig verklaren.

Artikel 19

1. De rechter beslist niet ingevolge deze landsverordening dan na verhoor van het openbaar ministerie, na verhoor of behoorlijke oproeping van het bestuur van de stichting en, voor zover hij dit gewenst oordeelt, van belanghebbenden. Hij bepaalt zowel de wijze van oproeping als de in acht te nemen termijnen. De beschikking van de rechter is op straffe van nietigheid met redenen omkleed.

2. Het openbaar ministerie, ieder lid van het bestuur en iedere belanghebbende kan bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba in hoger beroep komen van de beschikkingen, ingevolge deze landsverordening gegeven. Het hoger beroep moet worden ingesteld binnen twee maanden na de dagtekening van de beschikking. Op het hoger beroep vinden de bepalingen van het eerste lid overeenkomstige toepassing.

3. Het openbaar ministerie, ieder lid van het bestuur en iedere belanghebbende kan bij de Hoge Raad in cassatie komen van een in hoger beroep gegeven beschikking. Het beroep in cassatie moge worden ingesteld binnen twee maanden na de dagtekening van de beschikking.

4. In afwijking van hetgeen in het tweede en derde lid is bepaald, staat tegen een krachtens artikel 11, tweede lid, gegeven beschikking van de rechter in eerste aanleg geen hoger beroep open.

Artikel 20

Hangende een geding waarin het uitspreken van de nietigheid of ontbinding van een stichting verzocht of gevorderd wordt, kan aan het bestuur der stichting de bevoegdheid tot het verrichten van rechtshandelingen bij voorraad worden ontzegd.

Artikel 21

1. In kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraken, inhoudende:

- nietigheid van de stichting;
- doorhaling, aanvulling of wijziging van het in het register ingeschrevene;
- wijziging van de statuten van de stichting;
- wijziging van of voorziening in het bestuur;
- nietigverklaring van een wijziging van de statuten;
- ontbinding van de stichting;
- een verklaring als bedoeld in artikel 14, tweede lid, of
- een beschikking bij voorraad, als genoemd in artikel 20,

worden door de zorg van de griffier ingeschreven in het in artikel 7 genoemde register. Zolang de inschrijving niet is geschiedt, werken de uitspraken niet tegen derden die met de stichting hebben gehandeld, tenzij zij met de inhoud van de uitspraak bekend waren of hadden behoren te zijn.

2. De inschrijving van de ontbinding van een stichting geschiedt door de zorg van het bestuur in het geval, bedoeld in artikel 14, eerste lid, onderdeel a, voor zover in dat geval geen beschikking door de rechter is gegeven, en door de zorg van de curator in het geval, bedoeld in artikel 14, eerste lid, onderdel b. Het aan het slot van het eerste lid bepaalde is daarbij van overeenkomstige toepassing.

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 22

De bepalingen van deze landsverordening zijn mede van toepassing op het tijdstip van het inwerkingtreden van deze landsverordening als stichting optredende rechtspersonen, voor zover hieronder niet anders is bepaald.

Artikel 23

1. Ontbreekt een stichtingsakte of voldoet deze niet aan de in artikel 3 gestelde vereisten, dan is het bestuur verplicht alsnog een notariële akte te doen verlijden, die aan de vereisten van artikel 3, tweede en derde lid, voldoet en een authentiek afschrift van deze akte ter openbare raadpleging te deponeren ten kantore van het in artikel 7, eerste lid, bedoelde register.

2. De bestuurders zijn, naast de als stichting optredende rechtspersoon, hoofdelijk aansprakelijk voor de handelingen die zij te haren name hebben verricht, nadat drie jaren sedert het inwerkingtreden van deze landsverordening zijn verstreken, en voordat aan het eerste lid is voldaan.

3. Laat het bestuur na een akte overeenkomstig het eerste lid te doen verlijden, dan behoudt de als stichting optredende rechtspersoon niettemin haar rechtspersoonlijkheid, doch kan zij op vordering van het openbaar ministerie door een beschikking van de rechter in eerste aanleg worden ontbonden, nadat drie jaren sedert het inwerkingtreden van deze landsverordening zijn verstreken.

Artikel 24

Artikel 7, tweede lid, vindt op bestuurders van op het tijdstip van het inwerkingtreden van deze landsverordening als stichting optredende rechtspersonen slechts toepassing ten aanzien van handelingen, die door hen meer dan drie jaren na het inwerkingtreden van deze landsverordening worden verricht.

Artikel 25

Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening op stichtingen.